



UNIWEERSAŁ

ZWOŁANIE RADY KRÓLEWSKIEJ

na

IV Posiedzenie

w dniu 5 listopada A.D. 2016

godz. 11'00

Pszczyna

Restauracja „Frykówka”

Rynek 3

43-200 Pszczyna

My, z Bożej Łaski i woli Sejmu Walnego Elekcyjnego obrani na Króla – Elekta w 16 dniu lipca A.D. 2016 w Gdańsku-Oliwie, Król Polski - Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polaków, Lachów, Lechów, Sarmatów, Wenedów; Wielki Książę Litewski, Ruski, Kaszubski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Inflancki, Smoleński, Siewierski, Czernichowski, Śląski; Książę Lotaryngii i Barrois, etc., etc., zwołujemy w dniu 5 listopada A.D. 2016 roku jednodniowe IV POSIEDZENIE RADY KRÓLEWSKIEJ.

Dano w Myszkowie na Ziemi Korony Polskiej 4 dnia listopada A.D. 2016



Wojciech Edward Rex Poloniae



COMPENDIUM

- ❖ Aktualny Skład Rady Królewskiej
- ❖ Rys historyczny Rady Królewskiej
- ❖ Cel zwołania Rady Królewskiej
- ❖ Porządek obrad Rady Królewskiej

Rada Królewska została powołana do życia Decyzją królewską podjętą w dniu 16 sierpnia A.D. 2016.

Skład Rady Królewskiej na dzień zwołania Rady tj. na dzień 5 listopada A.D. 2016 wygląda następująco:

1. **Cezary Mariusz Tousty** – Senator – Marszałek Wielki Koronny – Pierwszy Consultor Króla, wszelkie sprawy Królestwa Polskiego oraz sprawy geopolityki i polityki międzynarodowej Królestwa Polskiego, sprawy kontaktów w imieniu Króla z hierarchami kościoła katolickiego, sprawy Pomorza Wenedyjskiego, sprawy Bałtyku (Morza Wenedyjskiego), sprawy stoczni i portów morskich, marin, żeglugi śródlądowej, rybactwa, rybołówstwa, obrony Wybrzeża, gospodarki morskiej, handlu morskiego i transportu morskiego, floty wojennej, infrastruktury morskiej, morskich wód terytorialnych, sprawa połączenia gospodarczego Pomorza Wenedyjskiego ze Śląskiem, etc., etc.
2. **Stefan Kramarski** – Senator – Podmarszałek Wielki Koronny – Generalny Consultor - sprawy podatkowe, sprawy przedsiębiorczości, sprawy prawa własności w tym praw ochrony własności intelektualnej (przemysłowej), sprawy reform gospodarczych, etc., etc.
3. **Jarosław Kierznikowicz** - Senator – Marszałek Sejmu Walnego – Consultor Generalny ds. Administracji Królestwa Polskiego, sprawy Pomorza Kaszubskiego - Wenedyjskiego, sprawy Bałtyku (Morza Wenedyjskiego), sprawy stoczni i portów morskich, marin, żeglugi śródlądowej, rybactwa, rybołówstwa, obrony Wybrzeża, gospodarki morskiej, handlu morskiego i transportu morskiego, floty wojennej,

infrastruktury morskiej, morskich wód terytorialnych, sprawa połączenia gospodarczego Pomorza Wenedyjskiego ze Śląskiem, etc., etc.

4. **Zygmunt Hazuka** – Senator – Hetman/Admirał – Generalny Consultor - sprawy obrony Pomorza Wenedyjskiego, sprawy obrony Bałtyku (Morza Wenedyjskiego), sprawy stoczni wojennych i wojennych portów morskich, żeglugi śródlądowej, sprawy obrony gospodarki morskiej, obrony handlu morskiego i obrony transportu morskiego, sprawy budowy floty wojennej, obrona infrastruktury morskiej, obrona morskich wód terytorialnych, sprawa połączenia gospodarczego Pomorza Wenedyjskiego ze Śląskiem, etc., etc.

5. **Marian Redes** – Senator – Generalny Consultor, sprawy wysokich technologii, energetyki, energii, sprawy nowoczesnej technologii wojskowej, sprawy heraldyki i ceremonii królewskiej, etc., etc.

6. **Andrzej Marcin Piszczek** – Sekretarz Sejmu Walnego – Przewodniczący Komisji Sejmu Walnego ds. religii i wyznań – sprawy wyznań i religii na Ziemi Korony Polskiej Królestwa Polskiego. Sprawy organizacji kościoła katolickiego w Polsce.

7. **Małgorzata Ewa Piszczek** – Przewodnicząca Komisji Sejmu Walnego ds. Rodziny, Generalny Consultor - sprawy rodziny w Koronie Królestwa Polskiego, etc., etc.

8. **Alfred Łubniewski** – Podskarbi Wielki Koronny, Generalny Consultor - sprawy Skarbu Koronnego, Skarbu Królewskiego, królewszczyzn, majątku narodowego, etc., etc.

9. **Krzysztof Magnuszewski** – Generalny Consultor ds. Polities tj. ds. Bezpieczeństwa Wewnętrznego Królestwa Polskiego.

10. **Jan Morek** – Generalny Consultor ds. Polityki ustrojowej Królestwa Polskiego

Na Sekretarza i Protokolanta obrad Rady Królewskiej mianuję **Adrianę Dominikę Chmiel**.

RYS HISTORYCZNY RADY KRÓLEWSKIEJ



Rada Królewska za Króla Kazimierza Wielkiego

Rada Królewska (łac. Curia Regis) na Ziemi Korony Polskiej powstała już w średniowieczu. Rada zajmowała się decydowaniem o najważniejszych

sprawach państwa. Jej prawa nie były prawnie ustalone - określał je zwyczaj i praktyka. Jedyna prawna regulacja kompetencji Rady pochodzi z 1422 r., gdy postanowiono, iż Król musi uzyskać zgodę Rady w sprawach dotyczących bicia monety.

Wskrzeszając Królestwo Polskie wskrzeszamy jakby automatycznie pewne organy królestwa i urzędy, bez których nie może funkcjonować Królestwo. Jednym z takich organów jest Rada Królewska jako załączek monarchii konstytucyjnej, oświeconej, a nie monarchii absolutnej.

Rada Królewska po tak długim okresie nie funkcjonowania Królestwa Polski (bezkrólewia) ma za zadania wraz z Królem w pełni reaktywować funkcjonalność Królestwa Polskiego, a nie tylko jego byt.

Królestwo Polskie musi przejąć jak najszybciej władzę zwierzchnia na Ziemi Korony Polskiej od okupantów, którymi obecnie są: III RP – państwo okupacyjne narzucone Polakom w 1944 roku przez umawiające się strony tj. USA, Rosję i Anglię oraz inni okupanci o czym dalej.

Polacy muszą wiedzieć, że są Poddanymi w Królestwie Polskim, a nie niewolnikami w III RP.

Przejęcie władzy powinno odbyć się w sposób pokojowy w myśl międzynarodowego prawa o dekolonizacji.



CEL ZWOŁANIA RADY KRÓLEWSKIEJ DO PSZCZYNY w dniu 5 listopada A.D. 2016

UKRYWANA HISTORIA WSKRZESZONEGO NA DWA LATA KRÓLESTWA POLSKIEGO 5 LISTOPAD 1916 – 14 LISTOPAD 1918

Streszczenie

Jutro tj. 5 listopada minie 100 lat od proklamacji dwóch Cesarzy tj. Niemiec - Wilhelma II i Austrii tj. Karola I o zwrocie Królestwa Polskiego Polakom.

Ostatnim tchnieniem swych monarchii zwrócono oficjalnie to, co zagarnięto podstępnie w 1795 roku trzecim zaborem TRZECH CZARNYCH ORŁÓW unicestwiając naszą królewską państwowość utworzoną 20 stycznia 1320 roku przez Władysława Łokietka.

Tamta państwowość królewska, dynastii Piastów, Jagiellonów i królów elekcyjnych przetrwała 475 lat.

Polacy jako królewski szczepek piastowy byli nadal w swoim królestwie ale bez formalnego państwa, choć w 1815 roku utworzono z zaboru rosyjskiego Królestwo Polskie, zwane Kongresowym w unii personalnej z Rosją. Od tego czasu okrojone Królestwo Polskie miało za Króla Cara Rosji. Niestety Rosjanie nie docenili tego zaszczytu jakiego doznali i prowadzili antypolską politykę rusyfikacji Polski królewskiej.

W 1916 roku trzy monarchie rozbiorowe jeszcze istniały. Dwa lata później mimo deklaracji z 5 listopada o chęci utworzenia niepodległego Królestwa Polskiego już były z nich tylko zgliszcza.

W Rosji w 1917 roku rewolucja bolszewicka obaliła Carat i posunięto się nawet do carobójstwa i królobójstwa mordując 16 lipca 1918 roku Cara Rosji - ostatniego Króla Polski - Mikołaja II Romanowa wraz z całą rodziną.

Wilhelm II i Karol I uszli z życiem mimo, że i tam republiki masońskie zrobiły swoje. W Niemczech w 1918 roku powstaje Republika Weimarska zamieniona następnie w III Rzeszę, w Austrii powstaje Republika Niemieckiej Austrii. Cesarze muszą uciekać ze swoich monarchii.

Czy proklamacja z 5 listopada 1916 roku o powstaniu niepodległego Królestwa Polskiego spowodowała atak masonerii na monarchie: austriacką, niemiecką, polską i rosyjską?

To, co zlecono Włodzimierzowi Ulianowowi vel Lenin w Rosji, w Polsce dokonał na zlecenie Niemiec et consortes niejaki Józef Piłsudski vel Selman - specjalista od prowokacji i zamachów stanu. Pamiętamy tego typu jak organizuje formacje dywersyjne zwane legionami i w 1914 roku wkraczając za zgodą monarchii austriackiej na teren Królestwa Polskiego vel Kongresowego w zaborze rosyjskim, w celu wywołania kontrolowanego przez Austrię i Niemcy powstania narodowego. Okazało się, że mimo zastraszania, a nawet wieszania Polaków za brak zrywu powstańczego, zamach stanu w zaborze rosyjskim wówczas Piłsudskiemu nie udaje się.

Zmusiła ta polska roztropność i ostrożność wobec agenturalnych prowokatorów do wycofania bojówek Piłsudskiego z terenu zaboru rosyjskiego.

I Wojna Światowa o Królestwo Polskie (sic!) wybuchła z impetem, pochłaniając 37,5 mln istnień ludzkich.

Oprócz trzech Cesarzy dołącza do zwolenników odrodzenia się Polski USA (Wilson) i Anglia. Nie widzą oni szans zakończenia I Wojny Światowej w inny sposób jak poprzez utworzenie niepodległej Polski.

Niestety ważyły się wówczas losy ustrojowe niepodległej Polski.

I znów, wówczas, przyszedł w sukurs światowym masonom multiagent Józef Piłsudski vel Selman oddelegowany na odcinek ledwo co odrodzonego Królestwa Polski aby to królestwo zamachem stanu obalić.

Dokonuje tego w dniach 10-14 listopada 1918 roku przejmując władzę wojskową i dorobek Rady Stanu i Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego, które to królestwo 14 listopada 1918 roku aktem rozwiązania Rady Regencyjnej upada.

Józef Piłsudski szybko samowładnie ogłasza wszem i wobec, że utworzył Republikę Polską dołączając do masońskich republik ościennych: niemieckiej, austriackiej, rosyjskiej i ukraińskiej.

Wkrótce republiki te walcząc o Polskę (sic!) doprowadzą do II Wojny Światowej w której zginie 72 mln ludzi.

Łącznie, więc w wojnie o Polskę w XX wieku zginęło ok. 100 mln ludzi.

Józef Piłsudski jeszcze raz przydał się masonerii światowej, gdy w 1926 roku dokonał kolejnego zamachu stanu w Polsce.

Próbował też Piłsudski vel Selman kolejnego zamachu stanu w celu obalenia antymasońskiego Prezydenta Mościckiego ale cała operacja Konstytucji kwietniowej zakończyła się jego nagłą śmiercią. Ktoś z Polaków nie pozwolił, aby Józef Piłsudski vel Selman i Walery Sławek przejęli w II RP masońską władzę absolutną.

Niestety, Ignacy Mościcki - Prezydent - "Król" wydając wojnę masonerii w 1938 roku zmusił wrogów Polski do wojny zakończonej żydomasońską okupacją, która trwa do dziś. Niewyjaśnione są okoliczności przekazania władzy przez Prezydenta Mościckiego. Ukrywany jest fakt propozycji przekazania władzy na ręce Interrexa Prymasa Augusta Hlonda. Widać z tego wyraźnie, że Ignacy Mościcki widział Polskę jako Królestwo Polskie. Prezydent Władysław Raczkiewicz i Rząd na wychodźstwie gwarantowali kontynuację władzy masonerii w Polsce. Nota bene już na początku urzędowania Prezydent Władysław Raczkiewicz podzielił się swą absolutną władzą z Władysławem Sikorskim (umowa paryska).

Po II Wojnie Światowej okupację Polski przez francuską Wielką Lożę Wschodu (nomen omen) zastąpiła Wielka Loża Rosji ukryta pod płaszczem i frazeologią komunizmu. Jest oczywiste, że masoneria to ruch judaistyczny – satanistyczny, antykatolicki.

Zamiast więc pokłonić się Ignacemu Mościckiemu za próbę wyzwolenia Polski z okowów światowej masonerii, żydomasońska władza III RP bije pokłony agentowi i prowokatorowi Józefowi Piłsudskiemu vel Selmanowi i nakazuje świętowanie 11 listopada jako Dzień Niepodległości.

Owszem, jak wspomnieliśmy wyżej w dniach 10-16 listopada 1918 roku masoneria przejęła władzę w Polsce, obalając Królestwo Polskie. Kto więc popiera żydomasonerię i żydomasońską republikę polską niech w tych dniach świętuje.

Przypominamy, że Świętem Królestwa Polskiego jest ostatnia niedziela października - w Święto Chrystusa Króla.

Pamiętamy też 5 listopada 1916 roku jako Akt wskrzeszenia Królestwa Polskiego. Warto jutro tj. 5 listopada 2016 roku o tej dacie w 100 rocznicę pamiętać!

Dano 4 listopada A.D. 2016

Wojciech Edward Rex Poloniae



Rozwinięcie

W dniu 5 listopada A.D. 1916 w Pszczynie została wydana przez Cesarzy Austrii i Niemiec „Proklamacja niepodległego Królestwa Polskiego” z Armią Polską.

Tak, więc w dniu 5 listopada A.D. 2016 mija 100 rocznica wydania tego Aktu rangi prawa międzynarodowego tj. Aktu o utworzeniu (zwrocie) suwerennego Królestwa Polskiego, w domniemaniu na terenie okupowanym wówczas przez wojska austriacko-niemieckie tj. Królestwa Polskiego (Kongresowego) utworzonego wcześniej, podczas Kongresu Wiedeńskiego w 1815 roku jako Królestwo Polskie będące w unii personalnej z Rosją.

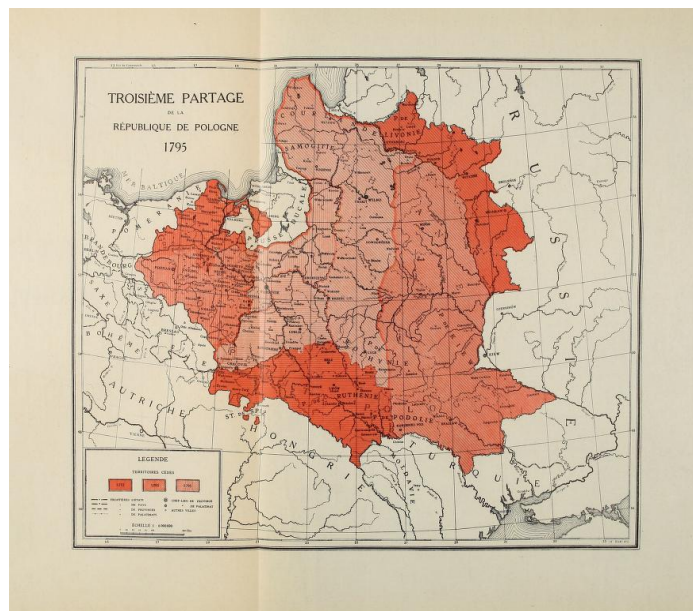
W sytuacji wojennej (trwała I Wojna Światowa) takie oświadczenie wyraźnie wskazywało, że koalicja tzw. „Państw Centralnych” opowiedziała się za powstaniem niezależnego od Rosji Królestwa Polskiego na terenie ex „Królestwa Kongresowego”.

I Wojna Światowa uczyniła zwycięzcą tej wojny Państwo Polskie, którego wskreszenie spowodowało doprowadzenie do zakończenia konfliktu.

Gdy zbilansujemy osobowe straty I wojny światowej tj. 37,5 mln żołnierzy poległych po obu stronach konfliktu i jednocześnie skonstatujemy, że w wyniku tej wojny nastąpiło: przekazanie Alzacji i Lotaryngii Francji, Belgia uzyskała dwa powiaty, Dania uzyskała północną część Szlezewiku, powstał niewielki Luksemburg jako księstwo oraz, że na mapie Europy pojawiła się Polska to dojdziemy do wniosku, że czy tego chcieli uczestnicy wojny, czy nie, wszyscy bili się o ... niepodległą Polskę.

Trzy monarchiczne Cesarstwa Europy: Niemcy (Hohenzollernowie), Austria (Habsburgowie) i Rosja (Romanowowie) rozpętając w 1914 roku I wojnę światową doprowadzili swoje monarchie do upadku, paradoksalnie jednocześnie wskrzeszając na swoich zgliszczach monarchię polską.

Jakby ostatnim swym tchnieniem, a naszym zdaniem, Wolą Opatrzności oddali nam to, co w 1795 roku zabrali poprzez trzeci ostateczny rozbiór państwowości Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.



O ile dwa pierwsze rozbiory były „ratyfikowane” przez skorumpowane „Sejmy” (1772, 1793), o tyle trzeci rozbiór Polski odbył się bez udziału Polaków – jurgielników.

Chronologia upadku głównych monarchii europejskich:

- ❖ 15 marca 1917 roku upada Cesarstwo Rosyjskie – abdykacja Mikołaja II Romanowa.
- ❖ 10-28 listopada 1918 roku upada Cesarstwo Niemieckie – abdykacja Wilhelma II Hohenzollerna.
- ❖ 11 listopada 1918 roku upada Cesarstwo Austriackie – oświadczenie Karola I Habsburga o rezygnacji z udziału w rządach.
- ❖ 14 listopada 1918 roku upada Królestwo Polskie – rozwiązanie Rady Regencyjnej

Tak więc I Wojna Światowa zmieniła mapę polityczną Europy zamieniając większą jej część w państwa - republiki o zabarwieniu socjalistycznym.

Republiki socjalistyczne doprowadziły do wybuchu w 1939 roku II Wojny Światowej w wyniku której zginęło łącznie 72 mln ludzi, z czego 5,7 mln Polaków (17% populacji).

Proklamacja Państw Centralnych z 5 listopada 1916 roku o utworzeniu niepodległego Królestwa Polskiego rozpoczęło proces wygaszania konfliktu i do zakończenia I Wojny Światowej Traktatem Wersalskim z 28 czerwca 1919 roku.

By zrozumieć jak odzyskiwaliśmy niepodległość na początku XX wieku po okresach zaborów trzech czarnych orłów trzeba przeczytać książkę pt. „Odbudowa państwowości polskiej 1912-1924” prof. Kazimierza Władysława Kumanieckiego wydaną w 1924 roku.

Na podstawie powyższej książki przeanalizujemy chronologię wydarzeń:

1. 1916.07.24 – Deklaracja Warszawskiej Rady Miejskiej.

Deklaracja warsz. Rady Miejskiej.

„W chwili olbrzymiego napięcia wojny obecnej, która zwała na naród polski brzemie klęsk materialnych, ale jednocześnie otworzyła przed nim widoki odbudowania własnego państwa, powołany został do życia samorząd stołecznego miasta Warszawy. Odczuwając powagę chwili historycznej, tak wielkie w narodzie budzącej nadzieje, my, pierwsza Rada Miejska Stolicy Polski, utworzona przeważnie w większości swojej w drodze dobrowolnego patriotycznego porozumienia się różnych kierunków politycznych polskich, składamy na pierwszym uroczystym zebraniu naszym następujące oświadczenie:

„Do gospodarczej i kulturalnej działalności powołani, siły i umiejętności nasze ku temu wyteżymy, aby gospodarstwo i kulturę Warszawy w duchu narodowym i na podstawie równouprawnienia obywatelskiego podźwignąć, aby klęski i ciężary, jakie wojna miastu przyniosła i jeszcze przynieść może, złagodzić, przedewszystkiem zaś aby ludność pracującą, tak ciężko przez wojnę dotkniętą, materialnie i moralnie ratować. Te prace nasze pełnić będziemy w rozumieniu, że samorząd Warszawy jest pierwszym krokiem do odbudowy państwa polskiego. Niepodległe państwo polskie, wyposażone w organy i środki, niezależność jego wyrażające i zabezpieczające—oto cel najwyższy dawnych i obecnych wysiłków narodu polskiego. Oto nasz święty cel, do którego dążymy! W przekonaniu, że wojna obecna cel ten ziści, składamy hołd wierny synom Ojczyzny, którzy od półtora wieku przelewali i przelewają krew za wolność i niepodległość Polski”.

2. 1916.11.05 – Proklamacja z 5 listopada. Akt rangi międzynarodowej. Oświadczenie Cesarza Austrii - Karola I Habsburga i Niemiec – Wilhelma II o utworzeniu dziedzicznego Królestwa Polskiego z konstytucyjnym ustrojem.

3. 1916.11.12 – Rozporządzenie generała-gubernatora, von Baselera o Radzie Stanu i Sejmie w Królestwie Polskim.

Art. 1. W mieście stołecznym Warszawie utworzone będą: „Rada Stanu w Królestwie Polskieki „Sejm”.

Art. 3. (...) Posłów do Sejmu wybierają sejmiki powiatowe, a w powiatach miejskich, warszawskim i łódzkim, korporacje miejskie”.

Art. 4. Wybierane na posłów do Sejmu mogą być tylko osoby należące na mocy miejsca zamieszkania lub własności nieruchomości do związku komunalnego, którego są przedstawicielami. Bierne prawo wyborcze zależy prócz tego od następujących warunków: Kandydat winien:

- 1) być poddanym Królestwa Polskiego,
- 2) być mężczyzną,
- 3) mieć skończonych 30 lat,
- 4) posiadać nieskazitelną obywatelską,
- 5) władać językiem polskim ustnie i na piśmie.

4. 1916.12.06 - Rozporządzenie z dnia 6 grudnia 1916 r. o Tymczasowej Radzie Stanu w Królestwie Polskim z najwyższego

rozkazu Jego Cesarskiej Mości Cesarza Austrii i Apostolskiego Króla Węgier i Jego Cesarskiej Mości Cesarza Niemieckiego.

5. 2017.06.17 – Oświadczenie Rady Stanu.

Tymczasowa Rada Stanu na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 1917 roku po zbadaniu odezwy prowizorycznego rządu rosyjskiego pod adresem Polaków jednomyślnie przyjęła następujące oświadczenie:

Oświadczenie Tymczasowej Rady Stanu.

Wojna europejska wysunęła na widownię świata sprawę polską, jako wielkie zagadnienie polityki międzynarodowej. Naród nasz odczuł, że ziścić się mogą jego odwieczne pragnienia, a ofiarny udział Legionów, stających samorzutnie do boju o niepodległość Polski, był żywym tych pragnień wyrazem.

Sprawę polską rozwiązać mogło jodynie utworzenie Państwa Polskiego. Zrozumiały tę konieczność dziejową najpierw rządy mocarstw centralnych. Akt z dnia 5 listopada powołał do życia Niepodległe Państwo Polskie, acz nie określił jeszcze jego granic terytorialnych.

Obecnie i tymczasowy rząd rosyjski przyznaje niepodległość naszej Ojczyzny, stwierdzając w ten sposób, że zmycie krwawej plamy niewoli, hańbiącej od wieków Europę, stanowi dziejową nieodzowną konieczność.

Ale nowa władza rosyjska ofiaruje Polakom ziemie, które nie podlegają jej władztwu, określenie granic Państwa Polskiego przekazuje konstytuancie, a nadto przewiduje łączność militarną obu państw. Wszelkie przymusowe, narzucone nam, warunki ograniczają istotę niepodległości i nie odpowiadają honorowi wolnego narodu.

Tymczasowa Rada Stanu wita błysk wolności, jaki rozświetlił mroki olbrzymiego grobu niedoli wszystkich ludów, rozległe przestrzenie państwa rosyjskiego zamieszkujących. Z zadowoleniem również stwierdza fakt uznania przez nowy rząd rosyjski zasady niepodległości Polski. Ale jednocześnie podkreśla, że wiekowy spór polsko-rosyjski o rozległe kraje, leżące pomiędzy etnograficzną Polską a Rosją, ale należące przez wieki do Polski, nie został zakończony. Załatwienia tej sprawy nie możemy pozostawiać dowolnej decyzji konstytuancy rosyjskiej. Los tych krajów musi być rozstrzygnięty w myśl państwowych interesów niezawisłej Polski, przy uwzględnieniu woli zamieszkujących kraj ludów.

Tymczasowa Rada Stanu widzi jasno swe cele: monarchia konstytucyjna, silny rząd, liczne wojsko - oto zadania, które rozwiązać mamy.

Z państwem rosyjskim chcemy w przyszłości utrzymać dobre sąsiedzkie stosunki, musimy jednak zastrzec się przeciwko wszelkiemu podsuwaniu myśli prowadzenia wojny przeciwko mocarstwom centralnym, których monarchowie zagwarantowali naszą niezawisłość.

Nie długiej wojny, lecz pokoju pragną krew przelewające narody Europy. Zapowiedziane aktem z dnia 5 listopada 1916 r., a obecnie przez rząd nowo odżywiającej Rosji uznane niezawisłe Państwo Polskie tworzyć ma podstawę do rozpoczęcia rokowań pokojowych i do utrwalenia na przyszłość normalnych warunków życia w Europie.

6. 1916.12.25 – Rozkaz Cara Rosji Mikołaja II

Z początkiem roku (17.I.1917) przyniosła Petersburska Agencja Telegraficzna następujące doniesienie: "Prezes Polskiego Komitetu Narodowego, hr. Wielopolski, zapewnił dziennikarzy, że Komitet Narodowy polecił mu wyrazić wdzięczność za nowe potwierdzenie stworzenia państwa polskiego, które zostało wyrażone w rozkazie dziennym cara do armii i floty z dnia 25 grudnia 1916 r. w tych słowach: **„Rosja nie zapewniła sobie jeszcze urzeczywistnienia celów wyznaczonych jej przez wojnę: obsadzenia Konstantynopola i cieśnin, tudzież stworzenia Polski wolnej, złożonej z wszystkich trzech części, dotąd rozdzielonych”**."

Hr. Wielopolski między innymi miał się tak wyrazić: "Misja, którą mi powierzono, nie zna ograniczeń w uczuciach wdzięczności. Uważam za swój obowiązek wyjaśnić kilka punktów słów cesarskich. Jestem upoważniony do oświadczenia, że Polska ma być złączona i wolna, to znaczy, że otrzyma niezawisłą formę państwową z prawodawczą Izbą i własną armią".

Według publikacji "Z dokumentów chwili" (XIX - 24. II. 1917, str. 29) miał hr. Wielopolski udzielić następujących wyjaśnień:

"Rozkaz Najjaśniejszego Pana do armii i floty z dnia 25 grudnia roku ubiegłego jest wypadkiem historycznej doniosłości. Głosi on, że pokój nie będzie zawarty, dopóki wojna nie "doprowadzi do utworzenia wolnej Polski ze wszystkich trzech rozdzielonych obecnie dzielnic". Staje, więc sprawa polska w rzędzie tych wielkich spraw, które wojna obecna ma rozstrzygnąć. Odbudowanie Polski jest jednym z tych warunków, których spełnienie Rosja, a za jej przykładem mocarstwa sprzymierzone, uważają za konieczne dla zawarcia pokoju z mocarstwami centralnymi. Komitet Narodowy zlecił mi podziękowanie za tę radosną dla narodu polskiego nowinę. Zadanie jednak, które mi do wypełnienia było poleczone, nie mogło ograniczyć się do złożenia najgłębszych uczuć wdzięczności i radości, ale uważam także za swój obowiązek prosić o wskazówkę, jak należy słowa, zawarte w rozkazie Najjaśniejszego Pana do armii i floty, zrozumieć.

"Rozchwianie wszelkich pod tym względem wątpliwości uważam za niezbędne w ciężkich warunkach, w jakich sprawa polska obecnie się znajduje. Oto, co mogę powiedzieć, będąc do tego upoważniony: Polska ma być zjednoczona. Polska ma być wolna, to znaczy, że otrzyma swój własny ustrój państwowy z własnymi izbami prawodawczymi i z własną armią. Zwycięstwo Rosji i jej sprzymierzeńców zapewnia nam spełnienie naszych najgłębszych pragnień. Zwycięstwo to otworzy przed narodem polskim możliwość pracy dla dobra ludzkości na równych prawach z narodami innymi. Przyszłe losy wojny są w ręku Boga. Wierząc jednak niezachwianie, że decydujący głos w chwili pokoju będą miały te państwa, które walczą dla obrony najświętszych ideałów ludzkości, te państwa, które na swych sztandarach zapisały hasło wyzwolenia narodów, mam pełną ufność, że bliski jest dzień zmartwychwstania Polski. Musimy z niezachwianą wiarą w przyszłość gotować się do tego, by w nowych, realnych warunkach stanąć do pracy w zjednoczonej i wolnej ojczyźnie".

7. 1917.03.08 – Rewolucja w Petersburgu.

Dnia 8 marca 1917 roku wybuchła w Petersburgu rewolucja. Rząd carski został obalony. W parę dni potem Milukow w rozmowie z korespondentem "Dally Telegraph" powiedział, że przyrzeczenie wolnej połączonej Polski pod berłem rosyjskiego cara wymaga naturalnie teraz rewizji, ale że w tych niespokojnych dniach nie miano jeszcze czasu do narad nad tą sprawą.

8. 1917.03.30 – Deklaracja Rządu Tymczasowego Rosji o uznaniu prawa Polski do niepodległości.

Wolna Zjednoczona Polska sama określi swoją formę rządu, wyrażając swą wolę w konstytuancie, zwołanej na, zasadzie powszechnego prawa głosowania do stolicy Polski. Rosja żywi przekonanie, że ludy, złączone wielowiekowym wespół z Polską, otrzymają w ten sposób zupełne zabezpieczenie obywatelskie i narodowe ich egzystencji. Rosyjska konstytuanta ostatecznie potwierdzi nowy braterski związek. Ona również da swoją zgodę na zmianę terytorialną rosyjskiego państwa, konieczną dla utworzenia Polski wolnej we wszystkich obecnie jeszcze rozdzielonych częściach.

Polscy bracia! Przyjmijcie dłoń, którą Wam podaje wolna Rosja.

9. 1917.04.06 – Oświadczenie Tymczasowej Rady Stanu

Wojna europejska wysunęła na widownię świata sprawę polską, jako wielkie zagadnienie polityki międzynarodowej. Naród nasz odczuł, że ziścić się mogą jego odwieczne pragnienia, a ofiarny udział Legionów, stających samorzutnie do boju o niepodległość Polski, był żywym tych pragnień wyrazem.

Sprawę polską rozwiązać mogło jodynie utworzenie Państwa Polskiego. Zrozumiały tę konieczność dziejową najpierw rządy mocarstw centralnych. Akt z dnia 5 listopada powołał do życia Niepodległe Państwo Polskie, acz nie określił jeszcze jego granic terytorjalnych.

Obecnie i tymczasowy rząd rosyjski przyznaje niepodległość naszej Ojczyzny, stwierdzając w ten sposób, że zmycie krwawej plamy niewoli, hańbiącej od wieków Europę, stanowi dziejową nieodzowną konieczność.

Ale nowa, władza rosyjska ofiaruje Polakom ziemie, które nie podlegają jej władztwu, określenie granic Państwa Polskiego przekazuje konstytuancie, a nadto przewiduje łączność militarną obu państw. Wszelkie przymusowe, narzucone nam, warunki ograniczają istotę niepodległości i nie odpowiadają honorowi wolnego narodu.

Tymczasowa Rada Stanu wita błysk wolności, jaki rozświetlił mroki olbrzymiego grobu niedoli wszystkich ludów, rozległe przestrzenie państwa rosyjskiego zamieszkujących. Z zadowoleniem również stwierdza fakt uznania przez nowy rząd rosyjski zasady niepodległości Polski. Ale jednocześnie podkreśla, że wiekowy spór polsko-rosyjski o rozległe kraje, leżące pomiędzy etnograficzną Polską a Rosją, ale należące przez wieki do Polski, nie został zakończony. Załatwienia tej sprawy nie możemy

pozostawiać dowolnej decyzji konstytuanty rosyjskiej. Los tych krajów musi być rozstrzygnięty w myśl państwowych interesów niezawisłej Polski, przy uwzględnieniu woli zamieszkujących kraj ludów.

Tymczasowa Rada Stanu widzi jasno swoje cele: monarchia konstytucyjna, silny rząd, liczne wojsko - oto zadania, które rozwiązać mamy.

Z państwem rosyjskim chcemy w przyszłości utrzymać dobre sąsiedzkie stosunki, musimy jednak zastrzec się przeciwko wszelkiemu podsuwaniu myśli prowadzenia wojny przeciwko państwom centralnym, których monarchowie zagwarantowali naszą niezawisłość.

Nie długiej wojny, lecz pokoju pragną krew przelewające narody Europy. Zapowiedziane aktem z dnia 5 listopada 1916 r., a obecnie przez rząd nowo odżywiającej Rosji uznane niezawisłe Państwo Polskie tworzyć ma podstawę do rozpoczęcia rokowań pokojowych i do utrwalenia na przyszłość normalnych warunków życia w Europie.

10. 1917.07.03 – Tymczasowa Rada Stanu opracowuje i uchwała projekt „Tymczasowej Organizacji polskich naczelných władz państwowych” – 1) Rada Stanu. 2) Prezes Rady Ministerialnej. 3) Rada Ministerialna. 4) Ministrowie i Dyrektorowie Departamentów.

11. 1917.09.12 – Patent z 12 września 1917 w sprawie Władzy państwowej w Królestwie Polskim.

Cesarz austriacki wydał następujące pismo odręczne, datowane 12 września 1917 z Reichenau:

Kochany hr. Szeptycki!

W pełnym porozumieniu z Moim Dostojnym Sprzymierzeńcem, J. C. M. Cesarzem Niemieckim pragnę kontynuować („unentwegt fortzuführen”) budowę państwa polskiego zgodnie z manifestem z 5 listopada 1916, aby kraj, wyswobodzony z pod ciężkiego jarzma, już teraz, o ile tylko pozwala położenie wojenne, doszedł do błogosławionego rozwoju swych bogatych sił państwowo-twórczych, kulturalnych i gospodarczych.

Z powodu ciężkich czasów wojennych, które przeżywamy, nie jest jeszcze możliwym, by Król Polski z prastarą, okrytą sławą, koroną Piastów i Jagiellonów zjawił się w stolicy kraju i by reprezentacja ludu, oparta na zasadach demokratycznych, podjęła dla dobra kraju prace w Warszawie.

Ale już dziś zgodnie z życzeniami narodu w miejsce dotychczasowych instytucji wejść mają w życie organy Królestwa Polskiego, wyposażone we władzę ustawodawczą i wykonawczą, tak, że odtąd władza państwowa w zasadzie spoczywać będzie w ręku rządu narodowego. Za istotną zgodą mężów zaufania kraju mocarstwom okupacyjnym zastrzeżone będą tylko te kompetencje, których domaga się stan wojenny.

Oby temu nowemu ważnemu krokowi, podjętemu dla ukończenia budowy państwa polskiego, towarzyszyło błogosławieństwo

Wszechmocnego i oby ten krok przyczynił się ku temu, by przyszłość wolnej Polski w dobrowolnym przyłączeniu się do mocarstw centralnych, które wyswobodziły kraj z pod jarzma rosyjskiego, była szczęśliwą i godną wielkiej przeszłości narodu polskiego.

Stosownie do tego upoważniam Pana wydać razem z cesarskim niemieckim generał-gubernatorem w Warszawie dołączony patent o Władzy państwowej w Królestwie Polskim.

Patent z 12 września 1917 w sprawie Władzy państwowej w Królestwie Polskim.

Art. I.

1) Najwyższą Władzę Państwową w Królestwie Polskim aż do jej objęcia przez króla lub regenta oddaje się Radzie Regencyjnej ze zastrzeżeniem stanowiska mocarstw okupacyjnych według prawa międzynarodowego (unter Wahrung der völkerrechtlichen Stellung der Okkupations mächte).

2) Rada Regencyjna składa się z trzech członków, których w urzędowanie wprowadzą monarchowie Mocarstw okupacyjnych.

3) Akty rządowe Rady Regencyjnej wymagają kontrasygnatur odpowiedzialnego Prezydenta Ministrów.

Art. II.

1) Władzę ustawodawczą w ramach (nach Massgabe) tego patentu i według ustaw, które na jego podstawie będą wydane, wykonywane Rada Regencyjna przy współdziałaniu Rady Stanu Królestwa Polskiego.

12. 1917.10.27 – Przysięga Rady Regencyjnej.

Abp Aleksander Kakowski, Józef Ostrowski, Zdzisław Lubomirski.

"Przysięgamy na Boga Wszechmogącego, w Trójcy Świętej Jedyne go i na Polskę, że rządy sprawować będziemy dla ogólnego dobra, dla utworzenia potęgi, niepodległości, chwały, wolności i szczęścia Ojczyzny, dla utrzymania pokoju i zgody między obywatelami kraju. Tak nam, Panie Boże, dopomóż!"

13. 1917.10.27 – Pierwsze Orędzie Rady Regencyjnej.

Polacy!

Po złożeniu uroczystej przysięgi w Królewskiej Katedrze Św. Jana obejmujemy za zgodą obu wielkich monarchów najwyższą władzę w Królestwie Polskim.

Przysięgaliśmy Bogu Wszechmogącemu, w Trójcy Świętej Jedyne mu i Narodowi Polskiemu, iż sprawować będziemy rządy dla dobra powszechnego i ugruntowania potęgi, niepodległości, sławy, wolności i szczęścia Ojczyzny Polskiej, dla zachowania spokoju i zgody wśród obywateli kraju.

Chcemy prowadzić naród ku jego państwowej niepodległości na podstawie aktów, wydanych przez monarchów obu mocarstw

centralnych w pamiętnych dniach 5 listopada 1916 r. i 12 września 1917 r. Na tym gruncie, stajemy z lojalnością, godną powagi i wielkości dziejowej godną dobrej sławy imienia polskiego. Te doniosłe akty otworzyły Polsce drogę, nie daną jej od 120 lat. Mamy budować podwaliny pod niepodległe i potężne państwo polskie z mocnym rządem i własną siłą zbrojną, jakich wymagają nasza przeszłość i to znaczenie, które w przyszłym układzie państw europejskich ono mieć powinno.

(...)

Wstępujemy w ślady przodków, pomni na naszą wierność Kościołowi katolickiemu, pomni też na tolerancję, która była zawsze właściwą duchowi polskiemu. Niechaj w idei demokratycznej, która coraz głębiej przenika społeczeństwo, powstanie jeden ogólny wielki czyn współdziału w budowie państwa polskiego. Niechaj nie zrażają trudności walki, bez której tak wielkie dzieło do skutku dojść nie może, a raczej niech świadomość o niej zdwoi siły, by ich stało nawet na nadludzkie zmagania. Niechaj w każdej polskiej piersi zatętni gorące, nieprzeparte pragnienie dołożenia swojej cegły do silnych murów gmachu ojczystego. Ufajmy, bądźmy mężni duchem i ciałem!

Polacy!

Wzywamy Was wszystkich bez różnicy wieku, stanu i wyznania, wzywamy Was w imię dobra ojczystego do wytrwania, wierności, do czynnego popierania Rady Regencyjnej, oraz Rządu i Rady Stanu, które przez nas, będą do życia powołane. Wzywamy Cię, Ludu Polski, pracujący od wieków na naszej roli, znojonny w fabrykach, warsztatach i kopalniach, do gromadnej pracy dla umiłowanej Polski. Wspólnej polskiej pracy pobłogosławi Bóg!

W tym czasie zaszły dwa fakty: Przewrót w Perersburgu, gdzie bolszewicy obalili rząd Kiereńskiego i mowa Balfoura (19. XI. 1917) w angielskiej izbie gmin, w której mówił o przywróceniu starego Królestwa Polskiego w granicach Polski według charakteru zaludnienia.

"Nie my swojego czasu podzieliliśmy Polskę, tak samo, jak nie braliśmy udziału w wydarzeniach wojennych, które prowadzą przemocą do aneksji i podbojów. Niemcy spowodowały swojego czasu rozbiór Polski i same Niemcy spostrzegą, z jaką korzyścią będzie połączone uregulowanie przyszłych obszarów Polski. Państwom centralnym zostało wyraźnie przedłożone pytanie w sprawie Alzacji i Lotaryngii, Belgii i Polski. Na wszystkie trzy pytania musiałyby odpowiedzieć państwa, które zajęły Alzację i Lotaryngię, wdary się do Belgii i podzieliły Polskę".

14. 1918.01.03 – Dekret Rady Regencyjnej o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskim.

Art. 40. Urzędy państwowe noszą tytuł królewsko-polskich i działają w imieniu Korony Polskiej.

Zaczął ukazywać się „Dziennik Praw Królestwa Polskiego”

15. 1918.01.08 – „Czternaście punktów Wilsona”;

- ❖ Porozumienia pokojowe będą jawnie zawierane, nie będzie już porozumień tajnych. Dyplomacja ma działać jawnie i publicznie.
- ❖ Całkowita wolność żeglugi na morzach, poza wodami terytorialnymi, zarówno w czasie pokoju, jak i w czasie wojny, poza przypadkami, kiedy morza te będą zamknięte całkowicie lub częściowo przez działania międzynarodowe, mające na celu wykonanie międzynarodowych porozumień.
- ❖ Zniesienie barier gospodarczych i ustalenie warunków handlu równych dla wszystkich narodów akceptujących pokój i stowarzyszonych dla jego utrzymania.
- ❖ Wzajemna wymiana wystarczających gwarancji, tak aby zbrojenia narodowe zostały zredukowane do minimum.
- ❖ Rozstrzygnięcie sporów kolonialnych w atmosferze swobodnej, otwartej i całkowicie bezstronnej, ale przestrzegając zasady, że interesy ludności zainteresowanej mają równą wagę co interesy Rządów.
- ❖ Ewakuacja wszystkich rosyjskich terytoriów i uregulowanie stosunków z Rosją, Rosja ma prawo do samookreślenia swojego ustroju politycznego.
- ❖ Belgia musi być ewakuowana i stać się w pełni suwerennym krajem.
- ❖ Terytorium francuskie zostanie uwolnione i odbudowane. Alzacja i Lotaryngia mają powrócić do Francji.
- ❖ Korekta granicy włoskiej, wzdłuż linii narodowościowej.
- ❖ Stworzenie możliwości autonomicznego rozwoju narodom Austro-Węgier.
- ❖ Rumunia, Serbia i Czarnogóra odzyskają utracone w czasie wojny terytoria, Serbii zostanie przyznany wolny dostęp do morza, stosunki między różnymi państwami bałkańskimi muszą być oparte na przyjacielskich porozumieniach, uwzględniających linie podziału wspólnot i narodowości.
- ❖ Ludności tureckiej Imperium Osmańskiego zapewniona zostanie suwerenność i bezpieczeństwo, innym narodom zamieszkującym Imperium przysługuje prawo do bezpieczeństwa i rozwoju, oraz autonomia. Dardanele zostaną otwarte dla okrętów i statków handlowych, zabezpieczone gwarancją międzynarodową.
- ❖ **Stworzenie niepodległego państwa polskiego na terytoriach zamieszkałych przez ludność bezsprzecznie polską, z wolnym dostępem do morza, niepodległością polityczną, gospodarczą, integralność terytoriów tego państwa ma być zagwarantowana przez konwencję międzynarodową.**
- ❖ Stworzenie Ligi Narodów, której celem będzie zapewnienie gwarancji niepodległości politycznej oraz integralności terytorialnej wszystkich państw.

16. 1918.02.04 – Ustawa o Radzie Stanu Królestwa Polskiego.

Ustawa o Radzie Stanu Królestwa Polskiego ¹⁾.

My, Rada Regencyjna Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Art. 1. Rada Stanu Królestwa Polskiego z siedzibą w mieście stołecznym Warszawie składa się ze 110 członków, a mianowicie: a) 12 członków wirylistów; b) 55 członków powołanych na zasadzie wyborów; c) 43 członków, mianowanych przez Radę Regencyjną.

Art. 2. Członkami Rady Stanu z głosem wirylnym są: a) 6-ciu Biskupów Diecezjalnych obrządku rzymsko-katolickiego; b) Superintendent Generalny wyznania ewangelicko-augsburskiego; c) Superintendent wyznania ewangelicko-reformowanego; d) Najstarszy wiekiem rabin żydowski stołecznego miasta Warszawy; e) Rektor Uniwersytetu Warszawskiego i Rektor Politechniki Warszawskiej; f) Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

Art. 3. Pochodzących z wyboru członków Rady Stanu wybierają Rady Miejskie tych miast, które stanowią jednostki samorządne, niezawisłe od

1) Poz. 2 [Nr 2] Dziennika Praw Królestwa Polskiego ex 1918.

sejmików powiatowych, tudzież sejmiki powiatowe, a to wedle następującego rozkładu: a) Rada Miejska stołecznego miasta Warszawy wybiera 6 członków, Rada Miejska Łodzi — 3 członków, Rada Miejska w Lublinie — 1 członka. b) Prócz tego, niezależnie od wyboru przez Rady Miejskie w pełnym składzie, Radni stołecznego miasta Warszawy, wybrani z kurji powszechnej, wybierają 2 członków, a tej samej kategorii Radni miasta Łodzi — 1 członka. c) Sejmiki powiatowe w General-Gubernatorstwie Warszawskim wybierają 24 członków, a sejmiki powiatowe w General-Gubernatorstwie Lubelskim wybierają 18 członków.

Sejmiki w General-Gubernatorstwie Warszawskim tworzą osiem — sejmiki w General-Gubernatorstwie Lubelskim sześć okręgów wyborczych.

Okręgi wyborcze podane są w załączniku.

W każdym okręgu wyborczym wybierają przydzielone do niego sejmiki po trzech członków Rady Stanu.

Art. 4. Członkiem Rady Stanu może być wybrany lub mianowany każdy obywatel Państwa Polskiego, płci męskiej, zamieszkały w obrębie General-Gubernatorstwa Warszawskiego albo Lubelskiego, który ukończył 30 lat, umie czytać i pisać biegle po polsku, a nie jest według obowiązujących przepisów wykluczony od wybieralności do Rad Miejskich i Sejmików powiatowych.

17. 1918.02.09 – Pierwszy Traktat Brzeski – Państwa Centralne z Ukraińską Republiką Ludową.

Traktat ten oznaczał uznanie państwa ukraińskiego przez państwa centralne, wywołał on wzburzenie wśród polskiej opinii publicznej, gdyż odstępował on URL ziemie, do których (ze względów historycznych i etnicznych) pretensje rościli sobie Polacy, jednak delegacja Królestwa Polskiego do rokowań nie została dopuszczona. Spowodowało to w konsekwencji podanie się do dymisji Jana Kucharzewskiego wraz z rządem. Rada Regencyjna również rozważała ustąpienie, ale ograniczyła się do oświadczenia, że pokój brzeski jako akt przemocy *odejmuje właściwe znaczenie aktom monarszym* i Rada sprawuje odtąd swą władzę z woli narodu. Ostre protesty wniosły Koła Polskie w parlamentach Cesarstwa Niemieckiego i Austro-Węgier. Ukraińscy przywódcy rozpoczęli starania o jak najszybszą ratyfikację traktatu.

18. 1918.02.13 – Drugie Orędzie Rady Regencyjnej.

Rada Regencyjna wystosowała też odnośne pisma do obu cesarzy¹⁾. Powyższe orędzie ma doniosłe znaczenie. Dadzą się w nim odróżnić trzy części: pierwsza zawiera niejako przesłanki dla dwu następnych, wyciągnięte z brzeskiego traktatu ze stanowiska Polski; druga określa konsekwencje, wyciągnięte z powyższych przesłanek i stanowisko Rady Regencyjnej, jako zwierzchniej władzy państwa polskiego, wobec samego traktatu pokojowego z Ukrainą; trzecia wreszcie oznacza zadania Rady Regencyjnej na przyszłość.

Przesłanki, wyciągnięte z traktatu brzeskiego, są następujące:

1) Rada Regencyjna stwierdza nieszczerłość rządów państw centralnych, a to tak w szczególności do Polski, jak i wogóle ze względu na zasady, głoszone przez ich odpowiedzialnych przedstawicieli. O ile chodzi specjalnie o Polskę, to Rada Regencyjna uważa po traktacie brzeskim za nieszczerze najpierw zapewnienia dowództwa armij państw centralnych, zawarte w ich odezwie po przekroczeniu w sierpniu 1914 r. granic dawnego Królestwa Kongresowego, następnie akty monarchów z 5 listopada 1916 i 12 września 1917 r., wreszcie już na podstawie konkretnej znajomości układów, prowadzonych z państwami centralnymi o dopuszczenie delegacji polskiej do rokowań w Brześciu Litewskim, nieszczerłość państw centralnych wobec rządu polskiego, która objawiała się w celowym odrazaniu załatwienia kwestji, aby w nieobecności przedstawicieli Polski zapewnić sobie jej kosztem bezpieczeństwo na wschodzie przez zawarcie

traktatu pokojowego. O ile zaś chodzi o zasadniczy punkt widzenia, to Rada Regencyjna stwierdza, że skutkiem niepróbowania nawet zapytania ludności na wschodnich kresach Polski, przyznanych w traktacie Ukrainie, zaprzeczyli przedstawiciele państw centralnych konkretnym faktem zasadzie samookreślenia narodów o swym losie, zasadzie, którą — jak kilkakrotnie publicznie zapewniali — uznają rządy tych mocarstw.

2) Rada Regencyjna stwierdza, że kraj, odstąpiony Ukrainie, jest w swej większości polski i katolicki i że ludność jego własną krew w czasie przesładowań rosyjskich okupiła swą przynależność do Polski.

3) Rada Regencyjna stwierdza dalej, że w traktacie brzeskim nie tylko powtórzone bezprawie nacjonalistów rosyjskich za carskich rządów, dokonane przez wyodrębnienie gubernji chełmskiej, ale że nawet to bezprawie powiększono, bo dołączono do tej wyodrębnionej gubernji jeszcze dalsze ziemie Polski.

Jakież stąd płyną konsekwencje dla Rady Regencyjnej?

1) Rada Regencyjna, wykonując złożoną przysięgę, protestuje przeciwko nowemu rozbirowi Królestwa Polskiego.

2) Odmarcia temu traktatowi swego uznania, jako aktowi przemocy, a tem samem w stosunku do państw centralnych wyklucza jasno i stanowczo możliwość jakichkolwiek układów w tym względzie. Jest to wyciągnięcie konsekwencji z przytoczonego poprzednio zastrzeżenia rządu polskiego w nocie do rządów państw centralnych.

3) Stwierdzając, że traktat brzeski jest pogwałceniem i ducha i wewnętrznej treści aktów monarchicznych, wydanych w sprawie utworzenia państwa polskiego, oświadcza, że odtąd będzie czerpać prawo sprawowania zwierzchniej władzy państwowej z woli narodu. Jestto oświadczenie niezmiernie doniosłe, bo Rada Regencyjna uznała się tem samem za zwolnioną ze stanowiska, zajętego w proklamacji do narodu polskiego po złożeniu przysięgi 27 października 1917 i w pismach do obu cesarzy z 28 października 1917, w których oświadczyła, że chce prowadzić naród do jego państwowej niepodległości na podstawie aktów, wydanych przez obu monarchów 5 listopada 1916 i 12 września 1917 r. Ma to oświadczenie ważne genetyczne znaczenia dla orędzia Rady Regencyjnej z 7 października 1918, dekretów z 12, 15 i 27 października 1918 i następnych aktów z listopada tego roku.

Ponieważ w pierwszej chwili po ogłoszeniu traktatu brzeskiego rozstrząsano pytanie, czy Rada Regencyjna nie powinna złożyć swych mandatów, przez ostatnią część jej orędzia jest niejako na nie odpowiedzią. Mianowicie Rada Regencyjna uważa za wskazane pozostać na swem stanowisku i strzedz przede wszystkim tego, co dotąd w budowaniu państwa polskiego zostało już osiągnięte, w szczególności w zakresie sądownictwa i szkolnictwa, co się zaś dotyczy dalszych zadań, to wskazuje ona na jedną wytyczną: Postanawia wykonywać swą władzę tak, by przekazać ją kiedyś swym następcom, nie uznając pod żadnym warunkiem pomniejszenia Ojczyzny.

„Monitor Polski”, który ogłosił protest Rady Regencyjnej, tudzież protesty gabinetu i Rady miasta Warszawy bez wiedzy władz okupacyjnych, został zawieszony.

W skonfiskowanym numerze 3 „Monitora Polskiego” z 15 lutego 1918 roku ukazała się jeszcze następująca odezwa Rady Regencyjnej¹⁾:

L. 65.

Do Wojska Polskiego!

W ciężkiej godzinie, którą nasz naród przeżywa, zwracamy się do Was, oficerowie i żołnierze Wojsk Polskich, z patriotycznym nakazem, byście w tej tak poważnej chwili w służbie dla Ojczyzny z hartem i spokojem wytrwali.

Gdziekolwiek jesteście, czy Wy tutaj w sercu Polski, czy na Bukowinie i w Galicji, czy wreszcie na dalekich rubieżach Rzeczypospolitej, pomniście na to, że wszyscy tworzycie dla Państwa Polskiego kadry przyszłej jednolitej a dzielnej armii polskiej.

Warszawa, dnia 15 lutego 1918 roku.

† Aleksander Kakowski arcybiskup, Józef Ostrowski, Zdzisław Lubomirski.

19. 1918.03.03 – Drugi Traktat Brzeski - Państwa Centralne z Rosyjską Federacyjną Socjalistyczną Republiką Radziecką.

Delegacja Królestwa Polskiego nie została dopuszczona do rozmów przez wszystkie strony negocjacji pokojowych. Wraz z niekorzystnymi dla Polski postanowieniami traktatu pokojowego z Ukrainą było to przyczyną silnego kryzysu w stosunkach z Niemcami i Austro-Węgrami.

Po tym jak traktat został podpisany, rząd rosyjski koncentrował swoją uwagę na próbie wzniesienia rewolucji proletariackiej w Niemczech. Wydano szereg antywojennych i antyrządowych publikacji które były rozsyłane pośród wojsk niemieckich. Rozgniewany rząd Niemiec wyrzucił w odwecie przedstawicieli rządu Rosji ze swojego terytorium. Wkrótce po akcji propagandowej, niemiecki cesarz **Wilhelm II** podał się do dymisji a nowa administracja **11 listopada 1918 roku** podpisała w Compiègne **rozejm z Ententą**.

Rozejm w Compiègne w art. XV i **Traktat Wersalski (1919)** w art. 116, 259 i 292 uznawały pokój brzeski wraz ze wszystkimi dodatkami za niebyły, nakazując **Rzeszy** rezygnację ze wszystkich korzyści z niego uzyskanych. Równocześnie Rzesza zobowiązana została *szanować niepodległość wszystkich terytoriów, które stanowiły część byłego Cesarstwa rosyjskiego w dniu 1 sierpnia 1914 roku, jako trwały i niezbywalną* (art. 116) oraz *przyjąć obowiązek uznania w całej pełni wszelkich traktatów lub układów, które by Mocarstwa sprzymierzone i stowarzyszone zawarły z Państwami czy to już utworzonymi, czy powstać mającymi na całym lub na części terytorium dawniejszego Cesarstwa rosyjskiego, w jego granicach z 1 sierpnia 1914, oraz obowiązek uznania granic tychże państw, jakie zostaną ustalone* (art. 117).

20. 1918.04.09 – Wybory Rady Stanu Królestwa Polskiego

Gabinet Steczkowskiego zajął się przede wszystkim doprowadzeniem do skutku zwołania Rady Stanu, do której wybory odbyły się 9 kwietnia 1918 r.¹⁾ Rada Regencyjna zwołała ją na pierwsze posiedzenie na dzień 22 czerwca 1918 r.; marszałkiem został wybrany Franciszek Pułaski²⁾.

Gabinet Steczkowskiego wystosował do rządów państw centralnych następującą notę z 29 kwietnia 1918 r., podpisaną przez prezydenta ministrów³⁾:

L. 66.

„Nowo utworzony polski rząd państwowy pozwala sobie z powołaniem się na narady, które poprzedziły utworzenie gabinetu i były prowadzone przez podpisanego w Berlinie i w Wiedniu, zawiadomić uprzejmie Waszą Ekscelencję, że uważałyby za rzecz bardzo pożądaną („sehr wünschenswert”), gdyby mógł się znaleźć w położeniu rozpoczęcia już teraz rokowań w sprawie definitywnego rozwiązania polskiej sprawy pod względem politycznym, wojskowym i gospodarczym.

„Szybkie rozpoczęcie tych rokowań zdaje się nam być już z tego powodu koniecznym, ponieważ pogłoski, które w ostatnim czasie pojawiły się na nowo i w wielce zastrzonej formie o rzekomo zamierzonych regulacjach granicy, zaniepokoiły publiczną opinię w kraju w najwyższym stopniu i ponieważ rząd polski z powodów, całkiem od niego niezależnych, nie był w stanie dotąd niczego osiągnąć, co by mogło być uważane za wzmocnienie ustroju państwowego, nowo stworzonego przez wielkoduszny akt obu sprzymierzonych monarchów. Ten pożałowania godny stan rzeczy („bedauerliche Sachlage”) nie będzie mógł pozostać bez wpływu na zbierającą się niebawem Radę Stanu przy zajęciu przez nią stanowiska wobec rządu.

„Rząd polski, ma się rozumieć, nie chce uprzedzać pytania, które z rozwiązań sprawy polskiej, wchodzących pod uwagę i dotąd branych za przedmiot rozważań, stanowić będzie rezultat rokowań między obu cesarstwami, jakie mają się odbyć w najbliższym czasie. Pozwala sobie jednak zauważyć, że mógłby tylko takie rozwiązanie uważać za odpowiadające obustronnym interesom, któreby zapewniało polskiemu państwu pod warunkiem przymierza z państwami centralnymi i konwencji wojskowej niezawisłość, nienaruszalność dotychczasowego terytorjum Królestwa Kongresowego, uregulowanie granicy od strony Ukrainy, odpowiadające strategicznym koniecznościom, terytorjalne kompensacje w etnograficznie polskich obszarach na wschód od linii Narew—Bóbr—Niemen za utratę czterech północnych powiatów guberni suwalskiej, wkońcu możliwość gospodarczego rozwoju przez zawarcie traktatu handlowego, któryby zapewniał także dostęp do morza (wolną żeglugę na Wiśle).

„Polski rząd pozwala sobie dać wyraz przekonaniu, że państwo polskie, tym sposobem oparte o mocarstwa centralne i w swych najżywotniejszych interesach zadowolone, stanowiłoby stale najlepszą ochronę Środkowej Europy od Wschodu i uczyniłoby tak zwane regulacje granic pod względem politycznym i wojskowym zupełnie zbytecznymi”.

Rządy państw centralnych nie mogły się zdecydować na odpowiedź na powyższą notę, gdyż wyłoniły się pomiędzy nimi ponownie różnice w zapatrywaniach na rozwiązanie kwestji polskiej, które znalazły między innymi swój wyraz w przytoczonej w dalszym ciągu niniejszego zbioru mowie niemieckiego sekretarza, Hintzego, z 24 września 1918 roku. W powyższej sprawie jeździł do Wiednia, Berlina i głównej kwatery niemieckiej w Spa książę Radziwiłł.

Tymczasem na konferencji premierów Francji, Wielkiej Brytanji i Włoch, odbytej w Wersalu 3 czerwca 1918 roku, powzięto między innymi także uchwałę utworzenia zjednoczonego i niezawisłego państwa polskiego z wolnym dostępem do morza, jako jeden z warunków trwałego i sprawiedliwego pokoju, oraz panowania sprawiedliwości w Europie. Następnie przystąpił do niej także rząd brazylijski w nocy z 17 sierpnia 1918¹⁾.

Odnosny ustęp uchwały wersalskiej brzmi:

„Stworzenie Polski zjednoczonej i niepodległej, z dostępem do morza, stanowi jeden z warunków pokoju trwałego i sprawiedliwego i przywrócenia prawa w Europie”.

Cała zaś uchwała brzmi po francusku według noty francuskiego ministra pełnomocnego, Pawła Claudeta, do brazylijskiego ministra spraw zagranicznych, Peçanha, z 10 października 1918, jak następuje²⁾:

21. 1918.06.13 – Komunikat Rządu Polskiego

Ówczesny rząd polski ogłosił następujący komunikat, datowany z Warszawy 13 czerwca 1918:

„Wedle urzędowej depechy Agencji Havasa z dnia 3 b. m. na Zjeździe prezydentów ministrów Francji, Wielkiej Brytanji i Włoch powzięta została następująca uchwała: Utworzenie jednego, zjednoczonego i niezawisłego państwa polskiego z wolnym dostępem do morza jest jednym z warunków trwałego i sprawiedliwego pokoju i panowania sprawiedliwości w Europie.

22. 1918.10.07 – Deklaracja Niepodległości Królestwa Polskiego

Rada Regencyjna do Narodu Polskiego¹⁾.

Wielka godzina, na którą cały naród polski czekał z upragnieniem, już wybija.

Zbliża się pokój, a wraz z nim ziszczenie nigdy nieprzedawnionych dążeń narodu polskiego do zupełnej niepodległości.

W tej godzinie wola narodu polskiego jest jasna, stanowcza i jednomyślna.

Odczuwając tę wolę i na niej opierając to wezwanie, stajemy na podstawie ogólnych zasad pokojowych, głoszonych przez prezydenta Stanów Zjednoczonych, a obecnie przyjętych przez świat cały, jako podstawa do urządzenia nowego współżycia narodów.

W stosunku do Polski zasady te prowadzą do utworzenia niepodległego państwa, obejmującego wszystkie ziemie polskie, z dostępem do morza, z polityczną i gospodarczą niezawisłością, jako też z terytorjalną nienaruszalnością, co przez traktaty międzynarodowe zagwarantowanem będzie.

Aby ten program ziszczyć, musi naród polski stanąć jako mąż jeden i wyteńczyć wszystkie siły, by jego wola została zrozumiana i uznana przez świat cały.

W tym celu stanowimy:

- 1) Radę Stanu rozwiązać.
- 2) Powołać zaraz rząd, złożony z przedstawicieli najszerszych warstw narodu i kierunków politycznych.
- 3) Włożyć na ten rząd obowiązek wypracowania wspólnie z przedstawicielami grup politycznych ustawy wyborczej do sejmku polskiego, opartej na szerokich zasadach demokratycznych, i ustawę tę najpóźniej w ciągu miesiąca do zatwierdzenia i ogłoszenia Radzie Regencyjnej przedstawić.

4) Sejm niezwłocznie potem zwołać i poddać jego postanowieniu dalsze urządzenie Władzy zwierzchniej państwowej, w której ręce Rada Regencyjna, zgodnie ze złożoną przysięgą, władzę swoją ma złożyć.

Polacy! Obecnie już losy nasze w znacznej mierze w naszych spoczywają rękach. Okażmy się godnymi tych potężnych nadziei, które z górą przez wiek żywili wśród ucisku i niedoli ojcowie nasi. Niech zamilknie wszystko, co nas wzajemnie dzielić może, a niech zabrzmi jeden wielki głos: Polska Zjednoczona Niepodległa.

Warszawa, 7 października 1918 r.

† Aleksander Kakowski, Józef Ostrowski, Zdzisław Lubomirski.
Prezydent Ministrów Jan Kucharzewski.

1) Poz. 23 [Nr 12] Dziennik Praw Królestwa Polskiego ex 1918.

L. 77.

Rada Regencyjna do Narodu Polskiego ¹⁾.

Wobec grożącego niebezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego, dla ujednostajnienia wszelkich zarządzeń wojskowych i utrzymania porządku w kraju, Rada Regencyjna przekazuje władzę wojskową i naczelne dowództwo wojsk polskich, jej podległych, Brygadjerowi Józefowi Piłsudskiemu.

Po utworzeniu Rządu Narodowego, w którego ręce Rada Regencyjna, zgodnie ze swymi poprzednimi oświadczeniami, zwierzchnią władzę państwową złoży, Brygadjer Józef Piłsudski władzę wojskową, będącą częścią zwierzchniej władzy państwowej, temuż Rządowi Narodowemu zobowiązuje się złożyć, co stwierdza podpisaniem tej odezwy.

Dan w Warszawie, dnia 11 listopada 1918 roku.

† *Aleksander Kakowski, Józef Ostrowski, Zdzisław Lubomirski,
Józef Piłsudski.*

L. 78.

Do Naczelnego Dowódcy Wojsk Polskich Józefa Piłsudskiego ²⁾.

Stan przejściowy podziału zwierzchniej władzy państwowej, ustanowiony odezwą z dnia 11 listopada 1918 roku, nie może trwać bez szkody dla powstającego Państwa Polskiego.

Władza ta powinna być jednolita.

Wobec tego, kierując się dobrem Ojczyzny, postanawiamy Radę Regencyjną rozwiązać, a od tej chwili obowiązki nasze i odpowiedzialność względem narodu polskiego w Twoje ręce, Panie Naczelnny Dowódcu, składamy do przekazania Rządowi Narodowemu.

Dan w Warszawie, dnia 14 listopada 1918 roku.

† *Aleksander Kakowski, Zdzisław Lubomirski, Józef Ostrowski.*

1) Dziennik Praw Państwa Pol., poz. 38 [Nr 17], ex 1918.

2) Dziennik Praw Państwa Pol., poz. 39 [Nr 17], ex 1918.

Dekret o najwyższej władzy reprezentacyjnej Republiki Polskiej ²⁾.

Na podstawie dekretu z dnia 14 listopada b. r. przedłożył mi p. Prezydent Ministrów uchwalony przez Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej projekt utworzenia Najwyższej władzy reprezentacyjnej Republiki Polskiej aż do czasu zwołania Sejmu Ustawodawczego.

1) Dziennik Praw Państwa Pol., poz. 40 [Nr 17] ex 1918.

2) Dziennik Praw Państwa Pol., poz. 41 [Nr 17] ex 1918.

Zatwierdzając przedłożony mi projekt, stanowią, co następuje:
Art. 1. Obejmuję, jako Tymczasowy Naczelnik Państwa, Najwyższą Władzę Republiki Polskiej i będę ją sprawował aż do czasu zwołania Sejmu Ustawodawczego.

Art. 2. Rząd Republiki Polskiej stanowią mianowani przezemnie i odpowiedzialni przedemną aż do zebrania się Sejmu Prezydent Ministrów i Ministrowie.

Art. 3. Projekty ustawodawcze, uchwalone przez Radę Ministrów, ulegają mojemu zatwierdzeniu i uzyskują moc obowiązującą, o ile sama ustawa inaczej nie stanowi, z chwilą ogłoszenia w „Dzienniku Praw Państwa Polskiego“; tracą one moc obowiązującą, o ile nie będą przedstawione na pierwszym posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego do jego zatwierdzenia.

Art. 4. Akty rządowe kontrasygnuje Prezydent Ministrów.

Art. 5. Sądy wydają wyroki w imieniu Republiki Polskiej.

Art. 6. Wszyscy urzędnicy Państwa Polskiego składają przysięgę na wierność Republice Polskiej według ustalić się mającej przez Radę Ministrów roty.

Art. 7. Mianowanie wyższych urzędników państwowych zastrzeżone w myśl przepisów dotychczasowych Głowie Państwa, wychodzić będzie odemnie, na propozycję Prezydenta Ministrów i właściwego Ministra.

Art. 8. Budżet Republiki Polskiej na pierwszy okres budżetowy uchwali Rząd i przedłoży mi do zatwierdzenia.

Dan w Warszawie, dnia 22 listopada 1918 roku.

Józef Piłsudski.

Prezydent Ministrów *Moraczewski*.

Reasumując możemy dostrzec rolę Aktu 5 listopada A.D. 2016 i ogrom prac jakie wykonało wskrzeszone Królestwo Polskie poprzez swoje organy tj. Tymczasową Radę Stanu, Radę Regencyjną i Radę Stanu.

Praktycznie w ciągu dwóch lat zorganizowane zostało Królestwo polskie z własną Armią. Zabrakło jednego. Króla Polski.

To wahanie Rady regencyjnej komu przekazać władzę królewską w Polsce bez pardonu wykorzystwała europejska i światowa masoneria delegując na odcinek Polski sprawdzonego prowokatora i rewolucjonistę Józefa Piłsudskiego vel Selmana. To ten człowiek i siły za nim stojące obalił kolejny raz Królestwo Polskie nawiązując jako Naczelnik Państwa do jakobińskiej próby obalenia monarchii w Polsce dokonanej przez masona Naczelnika Tadeusza Kościuszkę.

Tym samym Józef Piłsudski wprowadził od 1918 roku na ziemie polskie zdobycze „rewolucji francuskiej”. Stąd konstytucja marcowa 1921 roku wzorowana na konstytucji francuskiej. Stąd terror i obozy zagłady.

Dano 4 listopada A.D. 2016
Wojciech Edward Rex Poloniae



PORZĄDEK OBRAD RADY KRÓLEWSKIEJ
5 listopada A.D.2016
Pszczyna

- ❖ Omówienia Aktu 5 listopada 1916 roku i jego implikacji na historię Polski XX i XXI wieku.

Rada była zwołana poprzez umieszczenie niniejszego UNIWERSJAŁU na stronie internetowej: www.szymwalny.org.pl oraz www.królpolski.org.pl



Wojciech Edward Rex Poloniae





REGULAMIN OBRAD RADY KRÓLEWSKIEJ

Po kolejnych obradach Rada Królewska wypracowała zarys Regulaminu Rady Królewskiej:

- ❖ Radę zwołuje Król w sprawach ważnych dla Królestwa.
- ❖ Radzie przewodniczy Król.
- ❖ Król otwiera obrady Rady na stojąco. Wszyscy Członkowie Rady również stoją. Król zwraca się swoim zawołaniem „*Victoria in Jesu Christo*”, a następnie formułą „*Króluj nam Jezu Chryste – Królu Wszechświata, Królu Polski, Królu-Krółów, Panie Panów!*” Respons: „*Zawsze i wszędzie*”.
- ❖ Król pierwszy siada i pierwszy wstaje.
- ❖ Każdy mówca może tylko jeden raz odejść od stołu obrad bez podawania przyczyny. Kolejne odejście nie pozwala na powrót do stołu obrad.
- ❖ Król może odejść od stołu obrad. Wówczas z urzędu obradom przewodniczy Marszałek Wielki Koronny, a gdy i Jego zabraknie – Podmarszałek Wielki Koronny.
- ❖ Gdy Król mówi Rada milczy!
- ❖ Królowi i każdemu Mówcy można przerwać mowę poprzez podniesienie mandatu.
- ❖ Król może przerwać mowę każdego Mówcy poprzez podniesienie ręki.
- ❖ Rada jest organem kolegialnym podejmującym Uchwały większością głosów;
- ❖ Nie jest wymagane quorum Rady dla ważności jej Uchwał.
- ❖ Trzykrotna niezobowiązująca na Radzie Królewskiej bez uwzględnionego przez Króla usprawiedliwienia pozbawia Członka Rady statusu czynnego Radey Stanu - Consultora, a wyłączenie Radey Stanu - Consultora w stanie spoczynku.
- ❖ Trzykrotna niezobowiązująca nowo powołanego Członka Rady Królewskiej tj. nie stawienie się Członka Rady Królewskiej na żadne Posiedzenie Rady, bez uwzględnionego przez Króla usprawiedliwienia, powoduje domniemanie rezygnacji powołanego Członka Rady z chęci zasiadania w Radzie Królewskiej, co skutkuje utratą wszelkich praw do wynagrodzenia, przyszłych przywilejów, świadczeń – w tym świadczeń emerytalnych. Przyjmuje się, że taki niezobowiązujący od samego początku Członek Rady Królewskiej mimo jego powołania przez Króla nigdy nie był formalnym Członkiem Rady Królewskiej. Nie ma więc taka osoba statusu Radey Stanu – Consultora w stanie spoczynku. W przyszłości taka odmowa może być potraktowana jako obraza Majestatu Królewskiego lub jako wyraz nieangażowania się w sprawy publiczne ze wszelkimi jej pasywnościami konsekwencjami. Poprawną formułą rezygnacji z członkostwa w Radzie Królewskiej, która nie wiąże się z obrazą Majestatu Królewskiego jest

osobista (na Posiedzeniu Rady) lub pisemna rezygnacja z podaniem przyczyny.

- ❖ Rada Królewska jest zwoływana obowiązkowo poprzez stronę www.królpolski.org.pl i osobiste powiadomienia Członków Rady ale w taki sposób, by każdy Członek Rady mógł z terytorium Królestwa Polskiego dotrzeć na Posiedzenie Rady. Przyjmuje się, że takim bezpiecznym terminem jest zwołanie Rady Królewskiej co najmniej 3 (trzy) dni przed jej Posiedzeniem Rady Królewskiej.
- ❖ Członek Rady Królewskiej ma immunitet królewski na czas wykonywania obowiązków w Radzie.
- ❖ Członek Rady Królewskiej ma zagwarantowany głos wolny.



Alegata:

Apel Rydzyński Króla Polski i Sejmu Walnego do Narodów Europy „Pax Europa – Pax Christiana” z 16 września A.D. 2016

Uznając Prawo naturalne i Bożę, że wywyższony będzie ponizony, a ponizony będzie wywyższony, jako Królestwo Polskie Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Wielu Narodów, nawiązując do dwuszętnej rocznicy „Świętego Przymierza” proponujemy już z naszą obecnością tj. Królestwem Polskim wspólnie odbudować królewskość i chrześcijańskość Europy.

Apelujemy do Narodów Europy, aby rozważyły projekt remonarchizacji Europy i ścisłej współpracy europejskich Monarchii w ramach cywilizacji i kultury grecko-łacińskiej „Christianitas”, polegającej na pokojowej dekompozycji obcych sojuszy, obcych unii, a przede wszystkim obcych ustrojów państwowych, tj. przejściu z republik z „demokracją” na republiki parlamentarne z „Monarchią”, w których przestrzeganie będzie pryncypialne prawo braku ucisku poddanych.

Stanowisko Królestwa Polskiego wobec najbliższych sąsiadów, w związku z proponowaną dekompozycją ładu europejskiego:

1. Zgadzaemy się i sugerujemy, by Rosja stała się Monarchią z dodatkową sugzstią, by w ramach własnej Monarchii wyodrębniła autonomię Księstwa Nowogrodzkiego.
2. Zgadzaemy się i sugerujemy, by Litwa stała się Monarchią – Księstwem Litewskim.
3. Zgadzaemy się i sugerujemy, by Biała Ruś albo zintegrowała się z Księstwem Litewskim albo sama stała się samodzielnym Księstwem Białej Rusi.
4. Nalegamy, by Ruś Czerwona nazywana błędnie Ukrainą stała się ponownie Księstwem Kijowskim lub Księstwem Rusi Czerwonej.
5. Zgadzaemy się i sugerujemy, by Saksonia stała się Księstwem.
6. Zgadzaemy się i sugerujemy, by Brandenburgia stała się Księstwem.
7. Zgadzaemy się i sugerujemy, by Meklemburgia stała się Księstwem.
8. Zgadzaemy się i sugerujemy, by Czechy stały się Królestwem ale z odszparowaniem Wielkiego Księstwa Morawskiego w którego skład winna wejść Słowacja.
9. Węgry powinny jak najszybciej stać się Królestwem.
10. Austria powinna stać się Księstwem lub stać się częścią Królestwa Czech.
11. Apelujemy, by protestanckie Księstwa Niemieckie zdecydowały się przejść na wyznanie rzymsko-katolickie porzucając Luteraizm.
12. Proponujemy powstanie Księstwa Królewskiego-Węgdujskiego z prośbą do Rosji o przekazanie tych Ziemi pod władztwo Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.
13. Sugerujemy powstanie Księstw Łotwy i Estonii.

14. Apłujemy do wszystkich wyżej wymienionych Księstw, by weszły w skład Rzeczypospolitej Więlu Narodów.
15. Apłujemy do Żywiołów Rosyjskiego i Niemieckiego, aby zanęgowali własny swój imperialny charakter i uznali dążenie tych Żywiołów imperialnych za niewłaściwe.
16. Uważamy, że jak najszybciej powinno zostać wskrzeszone Chrześcijańskie Królestwo Francji.
17. Ze swojej strony ofrujemy zorganizowanie się w Koronę Rzeczypospolitej Więlu Narodów, a na miejsce spotkań negocjacyjnych wyznaczamy królewskie Miasto Rydzyne w Wielkopolsce.
18. Apłujemy do przedstawicieli USA, Niemiec, Rosji, Izraela, Wielkiej Brytanii, a przede wszystkim do diaspory Żydowskiej oraz do wszystkich Łoży masońskich, aby przestali niszczyć Europę i Nas Europejczyków.

UCHWAŁA W SPRAWIE UKRAINY

Propozycja „Unii Rydzyńskiej”

z 16 września A.D. 2016

W nawiązaniu do 358 rocznicy Unii Hadziackiej z 16 września 1658 roku proponujemy Narodowi Ukraińskiemu alias Kozackiemu oraz rządzącym Ukrainą do przystąpienia do „Unii Rydzyńskiej” tj. do przyłączenia Księstwa Kijowskiego wól Księstwa Rusi Czerwonej do Korony Królestwa Polskiego – Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Więlu Narodów.

UCHWAŁA W SPRAWIE AMERYKI PÓŁNOCNEJ

„Pax America – Pax Christiana”

z 16 września A.D. 2016

Apłujemy do Narodów Ameryki Północnej, szczególnie do etno mieszkańców i chrześcijańskich imigrantów, szczególnie do Polonii, o budowanie w Ameryce państwowości monarchicznej w duchu „Christianitas”.

1. Pragnęlibyśmy, aby USA stało się chrześcijańskim Królestwem respektującym prawa do określonych Ziemi Meksyku.
2. Cheięlibyśmy, aby Meksyk stał się chrześcijańskim Królestwem.
3. Cheięlibyśmy, aby Kanada stała się chrześcijańskim Królestwem.

Rada Królewska zamknęła I Posiedzenie 16 września 2016 roku.

